

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XIII. De obedientia humilis subditi, ad exemplum Jesu Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

turarum solatio subtraxeris, tanto in me suaviores, & potentiores consolationes invenies.

Sed primo non sine quadam tristitia, & labore certaminis ad has pertinges.

Obstet inolita consuetudo, sed meliori consuetudine devincetur,

Remurmurabit caro: sed fervore spiritus frænabitur.

Instigabit, & exacerbabit te serpens antiquus, sed oratione fugabitur: insuper & labore utili aditus ei magnus obstruetur.

CAPUT XIII.

De obedientia humilis subditi ad exemplum Jesu Christi.

I. **F**ili, qui se subtrahere nititur ab obedientia, ipse se subtrahit a gratia: & qui quærit habere privata, amittit communia.

Qui non libenter, & sponte suo superiori se subdit, signum est, quod caro sua necdum perfecte sibi obedit,

dit, sed sæpe recalcitrat, & remurmurat.

Disce ergo celeriter superiori tuo te submittere, si carnem propriam optas subjugare.

Citius namque exterior vincitur inimicus, si interior homo non fuerit devastatus.

Non est molestior, & pejor animæ hostis, quam tu ipsi tibi, non bene concordans spiritui,

Oportet omnino verum te assumere tui ipsius contemptum, si vis prævalere adversus carnem, & sanguinem.

Quia adhuc nimis inordinate te diligis, ideo plene te resignare aliorum voluntati trepidas.

2. Sed quid magnum, si tu, qui pulvis es, & nihil, propter Deum te homini subdis: quando ego omnipotens, & altissimus, qui cuncta creavi ex nihilo, me homini propter te humiliter subjeci?

Factus sum omnium humillimus,
& infimus, ut tuam superbiam mea
humilitate vincerem.

Disce obtemperare pulvis: Disce
te humiliare terra, & limus, & sub
omnium pedibus incurvare.

Disce voluntates tuas frangere, &
ad omnem subjectionem te dare.

3. Exardesce contra te, ne patia-
ris tumorem in te vivere: sed ita
subjectum, & parvulum te exhibe,
ut omnes super te ambulare possint,
& sicut lutum platearum conculca-
re. Quid habes homo inanis con-
queri?

Quid, fordide peccator, potes
contradicere exprobrantibus tibi, qui
toties Deum offendisti, & infer-
num multoties meruisti?

Sed pepercit tibi oculus meus,
quia pretiosa fuit anima tua in con-
spectu meo: ut cognosceres dilectio-
nem meam, & gratus semper bene-
ficiis meis existeres: & ut ad ve-
ram subjectionem, & humilitatem te

jugitur dares, patienterque proprium contemptum ferres.

CAPUT XIV.

De occultis Dei judiciis considerandis, ne extollamur in bonis.

1. **I**ntonas super me judicia tua Domine, & timore, ac tremore concutis omnia ossa mea, & exprovescit anima mea valde.

Sto attonitus, & considero; quia coeli non sunt mundi in conspectu tuo.

Si in Angelis reperisti pravitatem, nec tamen pepercisti, quid fiet de me?

Cediderunt stellæ de cœlo, & ego pulvis quid præsumo?

Quorum opera videbantur laudabilia, ceciderunt ad infima: & qui comedebant panem Angelorum, videri sibi quis delectari porcorum.

2. Nulla est ergo sanctitas, si manus tuam Domine subtrahas.

Nulla prodest sapientia, si gubernare desistas.

Nul-